

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2794/2020
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Ул. ... број ..., чији је пуномоћник Миомир Иванковић, адвокат у ..., против туженог Национална служба за запошљавање Београд, Ул. краља Милутина број 8, чији је пуномоћник Бранислав М. Чолић, адвокат у ..., ради поништаја анекса уговора о раду и обавезивања туженог да распореди тужиоца, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3619/19 од 14.02.2020. године, у седници већа одржаној 27. јануара 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3619/19 од 14.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3619/19 од 14.02.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Први основни суд у Београду је донео пресуду П1 955/18 дана 08.05.2019. године којом је констатовао да усваја тужбени захтев, поништио Анекс уговора о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности број ...-...-.../...-... од 28.12.2017. године закључен између тужиоца и туженог, као незаконит, обавезао туженог да тужиоца распореди на радно место начелника Одељења за ... у Филијали ... и обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара са законском затезном каматом од 08.05.2019. године до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 3619/19 од 14.02.2020. године одбио жалбу туженог као неосновану и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 955/18 од 08.05.2019. године, и одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Тужени је поднео благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, којом пресуду Апелационог суда у Београду Гж1 3619/19 од 14.02.2020. године побија у делу којим је потврђена првостепена пресуда у другом ставу изреке, односно у усвајајућем делу за тужбени захтев за обавезивање туженог да тужиоца распореди на радно место начелника Одељења за ... у Филијали ..., због

погрешне примене материјалног права. Посебну ревизију образлаже потребом за разматрање правних питања у интересу равноправности грађана и за уједначавање судске праксе, позивајући се на пресуде Апелационог суда у Београду и Апелационог суда у Крагујевцу, за које наводи да је на другачији начин одлучено о захтеву у радном спору о законитости појединачног акта, за обавезивање послодавца да запосленог распореди на одређено радно место.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 18/2020), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби члана 404. става 2. наведеног закона, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. тог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Разматрајући наводе ревизије, те разлоге побијане пресуде, ревизијски суд налази да не произлази потреба за разматрање правних питања у интересу равноправности грађана, нити за уједначавање судске праксе. Ревизијом тужилац указује на пресуду Првог основног суда у Београду којом је одлучено о тужбеном захтеву за поништај анекса уговора о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности између запосленог и истог послодавца који је тужени и у овој парници, тако што је анекс поништен као незаконит, док је одбачена тужба запосленог у делу којим је тражио да се тужени обавезе да запосленог врати на послове које је обављао пре закључења анекса који је поништен, као недозвољена. Из садржине пресуде Гж1 335/10 од 10.03.2010. године Апелационог суда у Крагујевцу, произилази да је потврђено решење садржано у пресуди Општинског суда у Крушевцу П1 241/08 од 14.05.2009. године којим је одбачена као недозвољена тужба запосленог против послодавца који је тужени и у овој парници, у делу којим запослени тражи да се тужени обавезе да у складу са уговором о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности, чији анекс је поништен правноснажном пресудом, распореди запосленог на послове шефа одсека за посредовање при запошљавању. Дакле, према садржини одлука које ревидент доставља уз посебну ревизију произлази да тим одлукама није правноснажно одлучено о захтеву запосленог тужиоца за обавезивање туженог послодавца да тужиоца распореди на одређене послове, након поништаја анекса уговора о раду којим је запослени распоређен на друге послове, односно на друго радно место. Према томе, произлази да се наводима ревизије не указује на доминантну судску праксу, изражену у бројним правноснажним судским одлукама, засновану на другачијој примени материјалног права, што би захтевало разматрање правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавање судске праксе. То су разлози због којих није дозвољено одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена. Ревизија је по одредби члана 441. Закона о парничном поступку дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку

радног односа, о чему се у овој парници не одлучује. Зато је ревизија одбачена, као недозвољена, по одредби члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић